

Ježišovo Srdce

Každý Prvý piatok v mesiaci prežívame najpopulárnejšiu pobožnosť úcty k Božskému Srdcu Ježišovmu – sväté prijímanie na prvé piatky v mesiaci. Sväté prijímanie na prvé piatky v mesiaci má významný podiel na tom, že sa u nás na Slovensku zachovala živšia viera. Kiežby tento zvláštny dar lásky Ježišovho Srdca plnil svoju oživujúcu úlohu i naďalej.

Prax prvopiatkových svätých prijímaní v Katolíckej cirkvi má svoj základ v prisľúbení, ktoré dal Pán Ježiš svätej Margite Márii Alacoqueovej (Alakokovej). Svätá Margita žila v kláštore vo francúzskom meste Paray-le-Monial. Vyznačovala sa neobyčajnou askézou a zrejme dôsledne sa usilovala osvojiť si duchovnosť svojej rehoľnej kongregácie. Preto bola obdarená početnými mystickými videniami a zjaveniami Ježišovho Srdca.

Kľúčom k správne pochopeniu slávenia prvých piatkov je výraz „srdce“. Napriek tomu, že znamením úcty je fyzické Ježišovo srdce, predsa sa tu jedná o celú bytosť Bohočloveka – Ježiša. Úcta k Ježišovmu Srdcu nie je oddelením úcty od jeho božskej a ľudskej osoby, či od jeho večnej a nekonečnej lásky.

Srdce je znamením lásky. Aj keď majú zvieratá fyzické srdce, predsa sa nehovoria, že zo srdca milujú, napriek tomu že preukazujú svoje city. Na druhej strane je tu i tá skutočnosť, že Boh taktiež nemá fyziologické srdce. Ale na mnohých miestach vo Svätom Písme sa hovorí o Božom Srdci.

V evanjeliách sa dvakrát spomína o úcte k Ježišovmu Srdcu. Prvý úryvok v Matúšovom evanjeliu je výrok samého Pána Ježiša: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“ (Mt 11,29). Druhý výrok je správou o prebodnutí Ježišovho srdca na Kalvárii: „Vojak mu kopijou prebodol bok, a hneď vyšla krv a voda“ (Jn 19,34). Tu vidíme, že sa tu nachádzajú dve polohy uctievania. Vnútoraná poloha, ktorá nás vedie k prežívaniu a napodobeniu citov, lásky a milosrdenstva ... inými slovami Ježišovej fascinujúcej osobnosti, a tou druhou polohou je úcta k zranenému fyzickému srdcu, ktoré je predovšetkým znamením Kristovej lásky.

To, čo dnes potrebujeme najviac počuť, keď denno-denne vnímame zo sveta pôsobenie zla, hriechu a násilia, je slovo o nekonečnom Božom milosrdenstve.

Sám Ježiš sa znova ozval, aby ľuďom pripomenul svoju lásku. Vybral si k tomu ženu, Poľku, sestru Faustínu. Na tomto svete žila len 33 rokov, ale odovzdala svetu veľké poslanstvo od samého Ježiša. Zjavil sa jej 22. februára 1931 a povedal: „Namaľuj obraz, ktorý vidíš s nápisom: Ježišu, Tebe dôverujem“.

Aký to obraz videla sestra Faustína? Ježiša, z ktorého srdca vychádzajú dva prúdy lúčov. A dostáva k tomu nasledujúce vysvetlenie: „Dva prúdy lúčov, naznačujú krv a vodu. Bledý lúč vodu, ktorá očisťuje duše a červený lúč krv, ktorá je životom duší. Tieto dva lúče vyšli z hĺbky môjho milosrdenstva, keď moje umierajúce srdce bolo prebodnuté kopijou na kríži. Chránia duše pred hnevom môjho Otca. Šťastný je ten, kto bude žiť v ich tieni, pretože ho nezasiahne spravodlivá Božia ruka. Ľudstvo nebude mať pokoja, pokiaľ sa s dôverou neobrátí k môjmu milosrdenstvu. Veľmi ma zraňuje nedôvera duše. Takáto duša síce vyznáva, že som Svätý a Spravodlivý, ale neverí že som MILOSRDENSTVOM, nedôveruje mojej добрote. Aj diabli ctia moju spravodlivosť, ale neveria v moju dobrotu. Moje srdce sa raduje v milosrdenstve. Povedz, že milosrdenstvo je najväčšia Božia vlastnosť. Všetky diela mojich rúk sú korunované mojim milosrdenstvom“.

Sestra Faustína nebola maliarka, a napriek tomu namaľovala obraz, ktorý je známy po celom svete. Podľa videnia: „Ježišu, Tebe dôverujem“.

Nemusím snáď k tomu nič dodávať, aby sme pochopili veľkosť Božieho milosrdenstva, aby sme pochopili, čím je pre nás úcta k Ježišovmu Srdcu, naplnená nekonečným milosrdenstvom.

Nekonečným v tom, že v jeho srdci je láska a odpustenie pre každého, kto ho o to prosí. Nemôže sa teda stať, že by sa táto jeho láska a milosrdenstvo minulo. Ježišovo srdce je nepredstaviteľnou hĺbinou Božieho milosrdenstva.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R.- Chváľ, duša moja, Pána cez celý môj život.

1. Pán zachováva vernosť naveky, utláčaným prisudzuje právo,
2. hladujúcim dáva chlieb. Pán vyslobodzuje väzňov.
- R.
3. Pán otvára oči slepým, Pán dvíha sklúčených,
4. Pán miluje spravodlivých. Pán ochraňuje cudzincov.
- R.
5. Ujíma sa sirotu a vdovy, ale hatí cesty hriešnikov.
6. Pán bude kraľovať naveky; tvoj Boh, Sion, z pokolenia na pokolenie.
- R.

Dennodenne čítame alebo počúvame o nešťastiach, ktoré sa prihodia ľuďom vo svete. Epidémie, veľké požiare, letecké nešťastia, zemetrasenia či nehody na cestách, pri ktorých je veľa zranených a mŕtvych. Náhle, neočakávané. Mali by sme si viac vážiť zdravie a život, keďže sú také krehké a tak málo stačí, aby sme o ne prišli.

Je potrebné denne sa modliť k Bohu, aby robil náš sluch a srdce citlivými na utrpenie, neistoty a ťažkosti. Lebo ich uvedomovanie si posúva náš život do väčšej hĺbky. Keď sa sv. Pavol stotožnil s ľuďmi okolo seba, pripomenul veriacim v Korinte: „Veď kto je slabý, aby som nebol slabý aj ja?“ (2 Kor 11, 29) Náš život i život ľudí okolo nás sú dostatočnými zdrojmi na osobnostný rast a všetko, čo ľudstvo prežíva, je dostatočným materiálom na prehlbovanie osobného života a jeho neustáleho nasmerovávania na Boha. Ak chceme správne počúť znamenia, ktoré sa odohrávajú v našom svete, aj my musíme prosiť, aby nám Ježiš „vlozil prsty do uší, poslinil si ich a dotkol sa jazyka“ (Mk 7, 34). Takou je i prosba, aby nám Boh pomáhal rozpoznať svet očami viery. Keď Ježiš vykonal zázrak a odstránil neschopnosť hluchonemého počúť a rozprávať, hluchonemý ihneď, ako sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk, začal správne rozprávať. Z ďalších viet evanjelia je zrejme, že veľmi chválil Ježiša, ktorý ho uzdravil, a neustále širil jeho skutok vo svojom okolí.

Boh je Pánom celého sveta a nič z toho, čo sa nám deje, sa mu nevymklo z rúk. Jeho povinnosťou nie je predchádzať všetkým našim prípadným problémom a tak nám vyčisťovať cestu životom a budovať dokonalý pozemský svet, v ktorom si budeme bezstarostne a spokojne nažívať. Zdá sa, že Božou pedagogikou je práve to, aby sme spomínané udalosti viac vnímali vo svetle spolupatričnej pozemskej krehkosti i nestálosti a tým väčšími si uvedomovali potrebu patriť Bohu a za všetko mu ďakovať.

K správnej vnímaniu sveta je dôležité sluchom neustále počúvať Boží hlas a ústami rozhlasovať slová na chválu Boha, napríklad i slovami žalmu: „Chváľ, duša moja, Pána cez celý môj život“ (Ž 146, 2a).

Róbert Bezák

„Pýtam sa sám seba, čím je sláva vzdelania bez čistoty života. Ničím iným, než očividnou hanbou, o ktorej sa veľa hovorí. Moje deti sa musia naučiť dávať cnosť na prvé miesto v rebríčku hodnôt a vzdelanie až na druhé.“

SV. TOMÁŠ MORUS

„Sväté písmo sa podobá zrkadlu, v ktorom si máme pozrieť svoju prirodzenú tvár. V ňom máme spoznať, odkiaľ, ako a načo sme prišli na svet.“

SV. ANTON PADUÁNSKY

Detská sv. omša bude v stredu 9. septembra 2009 o 18,00 hod.

Eucharistická adorácia bude vo štvrtok 10. septembra 2009 po sv. omši.

Noví členovia FER zložia sľub v nedeľu 13. septembra 2009 pri sv. omši o 9,15 h.

Forma sľubu:

Ja M.M. po zvolení za člena ekonomickej rady sľubujem, že sa budem v tejto službe vždy riadiť svojím svedomím a usilovať sa o dobro katolíckej Cirkvi tým, že budem hájiť záujmy svojej farnosti. Svedomito a verne budem plniť svoje povinnosti voči Cirkvi, tak všeobecnej ako i partikulárnej, v ktorej som povoláný konať svoju službu podľa právnych predpisov. Budem zachovávať a podporovať poriadok spoločný celej Cirkvi a budem pomáhať farárovi podľa noriem Kódexu kanonického práva a noriem ekonomickej rady pri riešení majetkových otázok vo farnosti. (Rukou sa dotkne evanjeliára a povie:) Tak mi Pán Boh pomáhaj i tieto sväté evanjeliá. (Sľub podpíše.)

Popoludňajšia pobožnosť a litánie budú v nedeľu 13. septembra 2009 po sv. ruženci o 14,30 h.

Sväté omše v 23. týždni cezročného obdobia (B)

7.IX. pondelok

18.00 Za + Evu Ondrovičovú (1. výročie)

8.IX. utorok

18.00 Za + Františka a Máriu Lenhárdových a rodičov

9.IX. streda

18.00 Za + Víta a Máriu Lulkovičových, synov a zaťa

10.IX. štvrtok

18.00 Za + Jarolíma Deáka, sestru a rodičov

11.IX. piatok

18.00 Za + Leopolda a Štefániu Kulifajových a zaťa Jána

12.IX. sobota

8.00 Za + Miroslava Kublihu a starých rodičov

Upratovanie kostola č.d. 203 - 228

13.IX. 24.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 Za + Jozefa Kulifaja (1. výročie)

9.15 Za + Lýdiu Bednárikovú (30 dní)

Liturgický kalendár

7. IX. pondelok sv. Marek Križan, Melichar Grodziecky a Štefan Pongrác, kňazi, košický mučeník

8.IX. utorok Narodenie Panny Márie - sviatok

9.IX. streda sv. Peter Claver, kňaz

10.IX. štvrtok sv. Mikuláš Tolentínsky, kňaz, rehoľník

11.IX. piatok sv. Emilián, biskup

12.IX. sobota Najsvätejšieho mena Panny Márie

Odpustenie a zabudnutie, to znie ako ústupčivosť. Niekto môže na mňa zaútočiť a mne ako kresťanovi neostane nič iné, iba odpustiť. Nesmiem sa brániť. Musím odpustiť aj svojmu najhoršiemu nepriateľovi. Anjel odpustenia ťa nechce ponížiť a urobiť bezbranným, ale chce ťa oslobodiť z moci ľudí, ktorí ťa ranili a urazili. Odpustenie vychádza zo slova pustenie, to znamená pustiť toho, kto bol obvinený a vinný. Odpustiť teda znamená: nepočítat' zadlženie, vzdať sa nároku, ktorý mi vzniká dlhom toho druhého.

Nemal by si potláčať vlastné pocity, keď odpúšťaš. Odpustenie prichádza vždy na konci hnevu, a nie na začiatku. Aby si mohol odpustiť, musíš najprv precítiť bolesť, ktorú ti druhý spôsobil. Nemal by si sa však vŕtať v rane, pretože by si tak spôsobil bolesť iba sám sebe. Preto si potrebuješ bolesť nielen uvedomiť, ale sa aj nahnevať. Nechaj v sebe pokojne kypieť hnev na toho, kto ťa zranil. Hnev je sila, ktorá ti umožní získať odstup od toho, kto ťa urazil. Hnev ti umožní vytrhnúť zo seba toho, kto ťa hnevá a zraňuje. Až keď ho zo seba vytrhneš, budeš si vedieť predstaviť: „Veď aj on je iba človek. Aj on je iba zranené dieťa.“ Alebo sa môžeš modliť ako Ježiš na kríži: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ (Lk23, 34) Možno si myslíš, že ten druhý presne vie, čo robí - zraňuje ma, keď vo mne vyvoláva pocity viny, keď svojou kritikou nemilosrdne odkrýva moje citlivé miesta. Áno, vie, čo robí. Nevie však, čo ti tým v skutočnosti spôsobuje. Je natoľko zajatcom vlastných predstáv, svojho strachu a zúfalstva, že nemôže inak. Musí ťa ponížiť, lebo mu neostáva nijaká iná možnosť veriť v svoju veľkosť. Keďže sám je zranený a trpí komplexom menejcennosti, musí iných ponižovať a robiť menšími, než sa on sám cíti. Keď budeš takto rozmyšľať, nebude mať ten druhý nad tebou nijakú moc. A až keď sa vyslobodíš z moci druhého pomocou svojho hnevu, môžeš naozaj odpustiť. Potom pocítiš, ako dobre ti urobí odpustenie, ako ťa definitívne vyslobodí z moci toho, čo ťa ranil.

Často však trvá dlho, kým skutočne dokážeme odpustiť. Nemali by sme potláčať svoje pocity. Keď ťa ustavične zraňuje tvoj otec, potrebuješ najprv hnev, aby si od neho mohol získať odstup. A možno ten hnev musí ešte narásť, aby ťa tvoj otec nemohol už zasiahnuť ani výčitkami, ani autoritatívnym zapáraním. Kým máš v sebe zabodnutý nôž, ktorý ťa ranil, nemôžeš odpustiť. Pretože tým by si sa len ešte viac zraňoval. Víťal by si sa v rane, a to by bol masochizmus. Toho druhého musíš najprv zo seba vypuďiť. Až potom môžeš skutočne odpustiť. Odpustiť skôr by však znamenalo vzdať sa sám seba, odovzdať sa zlému osudu. Mnohí ľudia sa nepreniesli nad to, čo sa im stalo, a nikdy neodpustili. Raz však treba skutočne odpustiť. Odpustenie ťa oslobodí od rán, ktoré ti zasadili ľudia. A vyličeí tvoje rany.

Raz som vyzval účastníkov istého kurzu, aby si predstavili troch ľudí, ktorí ich zranili, a aby im po precítení bolesti a zlosti odpustili. Vtedy som si uvedomil, koľko ľudí chodí po svete so starými ranami, ktoré im ešte stále nedávajú spať. Potrebovali by anjela odpustenia, aby sa ich rany mohli vyličeíť a aby sa mohli oslobodiť od ľudí, ktorí ešte stále určujú ich život. Neodpustené urážky ochromujú. Vysávajú energiu potrebnú pre život. Anjel odpustenia ti však dá na všetko čas. Nemá na teba priveľké nároky.

Bez odpúšťania nemôžu ľudia spolu žiť. Lebo či už chceme, alebo nie, ustavične sa budeme zraňovať. Keď si budeme stále iba vypočítavať zranenia, dostaneme sa do bludného kruhu urážania. Keď ich preskočíme, budú v nás vyvolávať zatrpknutosť a agresivitu, ktorú zo seba pri nejakej príležitosti vypustíme vo forme výčítiek, kritiky a nevráživosti. Raz to tomu druhému splatíme. A bude to vina, ktorá splodí ďalšie. Anjel odpustenia preruší bludný kruh ustavičnej odplaty. Vyčistí atmosféru, a tak umožní aj nám, zraňovaným a zraňujúcim, ľudsky spolunažívať.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu, keď prichádzam dnes k tebe a uvedomujem si, ako ťa mnohí opúšťajú a nemajú o teba záujem alebo sa stávajú k tebe ľahostajní, pripomína mi to udalosť z tvojho evanjelia. Vtedy zostali pri tebe iba Dvanásť, všetci ostatní tvoji učeníci ťa opustili a viac s tebou nechodili. To ťa muselo strašne bolieť. Položil si im otázku: Aj vy chcete odísť? Tú otázku dávaš aj mne: AJ ty chceš odísť?

Čo vo mne vyvoláva tvoja otázka, tieto tvoje slová? Možno by som sa najprv spytoval: Pane, prečo mi ju dávaš? Spozoroval si na mne niečo, čo azda ja nevidím a čo by naznačovalo moje zlyhanie, moju zradu, môj odchod od teba, moju ľahostajnosť, môj nezujem, moju nedôslednosť vo vzťahu k tebe?

AJ ty chceš odísť? Možno si, Pane, pri tejto otázke uvedomujem tvoj dar. Aký dar? Dar tvojej lásky, ktorá mi darúva slobodu a vedie ma k slobodnému rozhodnutiu. Tvoju otázku môžem vnímať ako prejav dôvery a slobody voči mne. Nikoho si pri sebe nasilu nedržal, a predsa ťa nasledovali toľkí a toľkí ti zostali verní, hoci boli a sú mnohí, čo viac s tebou nechodili a opustili ťa. AJ ty chceš odísť?

Ježišu, možno sú tvoje slová pre mňa výzvou na zamyslenie, aby som si skontroloval, ako je to so mnou i vzťahu k tebe. No rovnako ma tieto tvoje slová vedú k modlitbe, ; prosbe o vernosť. Ježišu, zmiluj sa nado mnou, ty vieš, že nie je v mojich silách zostať ti verným, ak mi nedáš k tomu svoju milosť. Áno, je to tvoja milosť, ktorú prosím, po ktorej mi dávaš túžiť. AJ ty chceš odísť?

Ježišu, ako mi znejú v ušiach a v srdci tieto slová, keď prichádzam k tebe pred bohostánok? Môže sa mi to javiť ako protirečenie: prečo by som mal od teba odchádzať, keď som k tebe prišiel, keď ťa vyhľadávam, keď sa k tebe blížim? A predsa ty vieš, tvoja múdrosť je v skutku múdrosťou - veď či si môžem byť istý sám sebou, na základe svojich síl, že ťa nikdy neopustím, že od teba neodídem, že nezlyhám, nezradím? Veď i ten, čo ti sľúbil vernosť, tvoj apoštol Peter, mohol neskôr skúsiť, že niečo iné je mať veľké slová a niečo iné skutky, že niečo iné je mať veľké vyhlásenia, vonkajšie prejavy vernosti a niečo iné zostať verným. Preto ma tvoja otázka vedie k pokore k poníženej prosbe: Pane, daruj mi milosť, aby ma od teba nič neodlúčilo.

Ježišu, zaujmi moju myseľ, môjho ducha, moju radosť, moju pamäť, moje túžby, aby boli upriamené na teba. Na druhej strane slová apoštola Petra ma vedú k osobnej skúsenosti, že v našom svete nemám ku komu ísť, okrem teba.

Pane, a ku komu by sme išli, ak nie k tebe, kto iný nám môže nahradíť teba?

Ďakujem ti, Ježišu, za veľký dar, ktorý spočíva v tom, že ťa môžem poznať, že môžem v teba veriť, že môžem v teba dúfať, že ťa môžem milovať.

Ďakujem ti, Ježišu, za to, že sa môžem k tebe modliť, ďakujem ti za to, že môžem k tebe prísť so svojou bolesťou, krížom, únavou, vyčerpanosťou.

Ďakujem ti, Ježišu, že môžem k tebe prísť so svojim hriechom, slabosťou, so svojou nervozitou a nedostatočnosťou.

Ďakujem ti, Ježišu, že môžem prísť k tebe so svojou radosťou, úspechom, pričom viem, že ty sám sa tešíš z mojich úspechov. Ďakujem ti, Ježišu, že mi dávaš radosť z toho, že môžem prebývať s tebou.

Ďakujem ti, Ježišu, že ma učíš múdrosti žiť, múdrosti odpúšťať, múdrosti milovať, múdrosti zostať ti verným.

Ježišu, modlím sa za tých, ktorí ťa dnes opustili a viac s tebou nechodia.

Modlím sa za tých, čo ti z tvojej milosti zostávajú verní. Modlím sa za tých, čo ti vyhlasujú vernosť, a potom po slabosti alebo zo

zlých úmyslov ťa opúšťajú a vymieňajú za výhody dnešných čias.

Modlím sa za tých, ktorí váhajú.

Modlím sa za tých, čo ťa nepoznajú ako Cestu, Pravdu a Život.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

Dedina bez kostola

Dedina v horách je veľmi chudobná. Sedliaci majú iba malé políčka. A tie ležia na strmých svahoch. Všetko sa musí robiť ručne. Tak majú veľa roboty a málo peňazí.

Kedysi stál v dedine drevený kostolík. Ale zabudli v ňom zhasiť sviečku a od tej sa chytil. Odvtedy je na mieste, kde stál kostol, voľné priestranstvo a bohoslužby mávajú v triede. Dedina je taká malá, že sa do nej všetci vmestia.

Ľudia by, pravdaže, chceli mať zase kostol, ale najprv naň musia našetriť. Taký kostol stojí veľa peňazí.

Zomrela istá stará pani. Všetky svoje úspory poručila dedine na nový kostol.

Práve vtedy sa ľudia dopočuli o veľkom zemetrasení v Taliansku. Videli hrozné obrazy, samé zrútené domy. Videli, že aj tam sú také isté biedne dedinky, ako ich vlastná. „My si chceme postaviť kostol, a tam je taká bieda?“ povedali. Dlho nerozmýšľali a peniaze poslali do oblasti postihnutej zemetrasením. Ale nezabudli na svoj vlastný kostol. Šetrili naň ďalej a pomaly už zas majú dosť koruniek pohromade, aby so stavbou mohli začať.

„Utečenci v núdzi“ - stálo v novinách. „Nikto neprijíma utečencov na čloch z Ázie.“ „Môžeme si tu stavať kostol, keď utečenci nemajú domovinu?“ A bez váhania vezmú všetky peniaze, dajú opraviť tri staré domy, aby v nich mohli ubytovať utečencov. A zase šetria odznovu.

Ale zakaždým, keď už majú nejaké peniaze, s istotou príde správa o niečej núdzi a sedliaci z dediny zakaždým pomôžu svojimi peniazmi.

„Nemáme kostol,“ vravia, „ale aj tak sa nám v našej dedine dobre žije. Sme ako jedna veľká rodina.“ A na mieste, na ktorom raz bude stáť kostol, sa hrajú malé deti.

lectio divina

Uzdravujúci dotyk

Mk 7,31-37

³¹Potom odišiel z týrskeho kraja a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru stredom dekapolského kraja. ³²Ta mu priviedli hluchého a takmer nemého človeka. Poprosili ho, aby naň položil ruku. ³³Vzal ho bokom od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkol sa slinou jeho jazyka, ³⁴pohliadol k nebu, vzdychol a povedal mu: Effatha, čo znamená: Otvor sa! ³⁵Hneď sa mu otvorili uši a puto jazyka sa uvoľnilo, takže správne rozprával. ³⁶Ježiš im dôrazne prikázal, aby to nikomu nepovedali. Ale čím väčšími im to zakazoval, tým viac to rozhlasovali ³⁷a s nesmiernym údivom hovorili: Všetko robí dobre! Aj hluchým dáva sluch a nemým reč!

Ďalšie čítania: Iz 35,4-7; Ž 146,6-10; Jk 2,7-5

1 ČÍTANIE:

Ježiš tým, že uzdravil tohto človeka, vyriešil jeho dva problémy. Muž, ktorý nemohol počuť ani hovoriť, bol fyzicky uzdravený. Teda muž, ktorý žil v úplne tichom a izolovanom svete, sa teraz mohol zúčastňovať na živote spoločenstva. Ježiš odstránil jeho ticho tak, že mu prikázal, aby sa „otvoril“. Marek použil aramejské slovo, ktoré Ježiš vyslovil pri uzdravení. Ale tento zázrak nespôsobil výber jazyka alebo slovo, ale Ježišova uzdravujúca sila. Evanjelisti hovoria, že Ježiš nevykonával zázrak obradom, magickou alebo diabolskou mocou, ale len Božou mocou. Božia moc, ktorá pôsobí v Ježišovi, uzdravuje, odpúšťa a vyslobodzuje. Marek je jediný evanjelista, ktorý zaznamenal uzdravenie hluchonemého človeka. Nie je jasné, kde sa tento zázrak stal, ale keďže Ježiš prechádzal pohanským regiónom, je možné, že tento človek nebol Žid. Ježiš ho uzdravil, pretože ľudia, ktorí zaňho prosili, prejavili vieru. On a jeho božská moc slúžia a zachraňujú všetkých ľudí bez ohľadu na národnosť alebo kultúrne pozadie. Ľudia boli nadšení. Nevládali skryť svoju radosť alebo pochvalu a o tomto zázraku hovorili každému napriek tomu, že im to Ježiš zakázal!

2 MEDITÁCIA:

- Čo si asi tento človek myslel, keď sa Ježiš rozhodol uzdraviť ho? Čo si myslíme, prečo Ježiš vzal tohto človeka bokom od zástupu?
- Uvažujme o úlohe, ktorú zohrali priatelia tohto človeka. Čo sa z tohto príbehu môžeme naučiť? Prečo Ježiš povedal priateľom toho človeka, aby o zázraku nikomu nehovorili?
- Aké sú dôsledky tohto zázraku?

3 MODLITBA:

146. Žalm je krásnou modlitbou, ktorá zveľbuje Božie prisľúbenia a vernosť. Je plný nádeje a očakávania. Podáva zázrak za zázrakom. Ak môžeme, pripojme sa a ďakujme za Božie zázračné pôsobenie v našom živote. Niekedy sa zdá, že Božia odpoveď na skutočnú potrebu človeka prichádza až po dlhom čase. Žalmista nám pripomína v 6. verši, že Boh plní svoje prisľúbenia. Nestráčajme nádej, dôverujme Bohu.

4 KONTEMPLÁCIA:

Boh uzdravuje vtedy a tam, kde sa rozhodne. Naše prvé čítanie z Iz 35,4-7 ponúka povzbudenie, že Boh zachráni a uzdraví svoj ľud. Dve spomínané uzdravenia uskutočnil Ježiš v tomto jednom zázraku, o ktorom sme dnes čítali. Jk 2,1-5 nám pripomína, že Boh neposudzuje ľudí podľa vonkajšieho vzhľadu a ani my by sme ich nemali takto posudzovať. Mali by sme milovať a slúžiť každému rovnako a nemalo by nás ovplyvňovať ich spoločenské postavenie.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku